



# WIADOMOŚCI Z BIBLIOTEKI

POLISH LIBRARY NEWS PUBLISHED BY THE FRIENDS OF THE POLISH LIBRARY IN WASHINGTON  
1503 21ST STREET N.W., WASHINGTON, DC 20036 TEL: (202) 466-2665  
www.PolishLibrary.org, e-mail: mailbox@polishlibrary.org

Sierpień / Wrzesień 2005  
August / September 2005

YEAR XIII

*Hic mortui vivunt, hic muti loquuntur. / Tu martwi żyją, a niemi przemawiają.*

## W Numerze:

- Od Redakcji..... 1
- Recenzje: *The Exile Mission; House of Day, House of Night*..... 2
- Kino stare i nowe: *Mój Nikifor*..... 5
- Snobizmy Literackie: *O pisaniu, wolności t księgarniach*..... 6
- Z Biblioteki: Premier w Bibliotece..... 6

## Od Redakcji

Sierpniowe wydanie *Wiadomości* jest skromne objętościowo nie dlatego, że nie mamy nic do powiedzenia, ale dlatego, że latem Biblioteka funkcjonuje w zwolnionym tempie. Niemniej jednak publikujemy recenzje dwóch książek wydanych po angielsku oraz recenzję nowego, świetnego polskiego filmu *Mój Nikifor*. Zarówno książki, jak i film można wypożyczyć w Bibliotece. W części *Snobizmy Literackie* Iza Rutkowska podzieliła się z nami swoimi refleksjami na temat zmian na rynku wydawniczym w Polsce.

W świadomości wielu Polaków Sierpień ma szczególne znaczenie. Kojarzy się z Powstaniem Warszawskim 1944 i z początkiem zmian systemu politycznego w Europie Wschodniej. To właśnie w sierpniu 1980 powstał w Gdańsku Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność, który doprowadził do upadku komunizmu w Polsce i zainspirował społeczeństwa sąsiednich krajów. W Warszawie i Gdańsku odbyły się uroczystości upamiętniające to wydarzenie.

Jak co roku lato będziemy żegnać na Pikniku Biblioteki, który w tym roku odbędzie się w sobotę, 10 września nad Jeziorem Barcroft w Falls Church.

Zapraszamy!

## From the Editors

Our August issue is a little sparse--summer is a slow time at the Library. Nevertheless, we offer you two reviews of books in English and a review of a recent, excellent Polish film, *Mój Nikifor*. Both books and film are available in the Library. Iza Rutkowska shares with us her observations about changes in Polish publishing in *Snobizmy Literackie*.

For many Poles August has a special meaning. We remember the 1944 Warsaw Uprising and the rise of Solidarity in 1980. It was in August 1980 that the independent, self-governing Solidarity trade union was founded in Gdańsk. Solidarity paved the way for the fall of communism in Poland in 1989 and inspired similar political change in neighboring countries. Events marking its 25<sup>th</sup> anniversary were held in Warsaw and Gdańsk.

As always, we will take our leave of summer at the Library's picnic. It will take place on September 10<sup>th</sup>, by Lake Barcroft in Falls Church.

All are welcome!

**Don't forget! Saturday, September 10, 2005**

**POLISH LIBRARY PICNIC**

**More details inside**

*Wiadomości z Biblioteki* redaguje zespół: Iza Rutkowska (kierownik zespołu), Jerzy Kozłowski oraz Monika Mieroszewska. Wszelkie prace związane z funkcjonowaniem Biblioteki oraz wydawaniem i dystrybucją *Wiadomości* wykonywane są społecznie.

## RECENZJE - BOOK REVIEWS

***The Exile Mission: The Polish Political Diaspora and Polish Americans, 1939-1956*** by Anna D. Jaroszyńska-Kirchmann, Ohio University Press, 2004.



Any studies of or remarks on American Polonia tend to include the sociological given that the large Polish emigration to the United States at the turn of the 19<sup>th</sup>-20<sup>th</sup> centuries, while primarily peasant and generally lacking in literacy, sophistication, and education, succeeded in building a solid “ethnic” community centered on traditional values, parishes and parish schools, neighborhoods, fraternal organizations, Polish media, and the like. Yet another apparent given is that the post-World War II Polish emigration to the US included émigrés who were considerably more educated, in the professional classes, and who promoted a “higher” Polish culture. And so the stage was set for a conflict between the two groups. What is lacking, however, in such generalizations is a more specific historical overview of the years between the peasant or “economic” emigration and the post-WWII “political” emigration – sometimes but not always accurately called “DPs” or displaced persons – as well as a more careful, studied examination of the history of the two populations, and the efforts of both groups to forge a unified community in this country. The book *The Exile Mission*, the author of which, Dr. Anna D. Jaroszyńska-Kirchmann, spoke in May at the Polish Consulate as a guest of the Library, provides some of this historical overview. The author adroitly maneuvers her way around masses of primary as well as secondary source material to show the reader how the concept of “exile mission” permeated and guided these two distinct groups of Polish émigrés in the US, at times pitting them against one another even as they needed each other most, finally to emerge in a “renegotiated” fashion to accommodate changing political realities.

Two issues in the title require immediate attention: First, the author concedes that the word “diaspora” is not a term commonly invoked by the post-WWII emigrants who are the focus of this book, their preferred phrases (*Emigracja wojenna, walczaca, or niezłomna*) denoting rather a wartime emigration characterized by a fighting spirit.

Second is the explanation of the concept of “exile mission.” Rooted in the Wielka (Great) Emigracja of the 19<sup>th</sup> c., spurred on by the 1830 November uprising which

drove thousands of political émigrés out of Poland, this period wove together Poland’s Romantic tradition and profound patriotic feeling, resulting in some of the most important Polish intellectual and artistic legacies. Indeed, it was at this time that Polish bard Adam Mickiewicz created the metaphor that described the role of Polish exiles and their vow to journey to the “free country” (a restored Poland). This laid the foundation for what has come to be known as the exile mission, defined as an unwritten set of beliefs, goals, and responsibilities of Polish emigrants, which placed patriotic work for Poland at center of their duties toward the homeland.

The idea of a “mission” was not unique, the author stresses, to the post-WWII emigration. With waves of Polish immigrants arriving in the US in the 19<sup>th</sup> century, American Polonia came to see itself as the “fourth partition of Poland,” with a duty to speak for the subjugated nation. In fact, the author notes, an “elite collection” of Polish émigrés from the failed 1830 and 1863 insurrections helped build a sense of national consciousness and acceptance of the exile mission among the much larger economic immigration population at the end of the century. During WWI, working class Polonia contributed large amounts of people (both the Polish Army in France and to the US armed services) and dollars to the cause that were hardly commensurate with its low placement on the social and political ladder.

After Poland was reestablished in 1918, American Polonia had to redefine its exile mission goals. With immigration now restricted by the US, Polonia developed a more domestic focus, and experienced growing social mobility and assimilation. By the 1930s, the newest generations of Polish Americans had come to accept a dual identity. Asserting that “Polonia in America was neither a Polish colony nor a national minority” but a “component part” of the US, the PNA’s Francis Swietlik, in a controversial move, declined membership in the World Union of Poles from Abroad (Swiatopol), which aimed to coordinate the activities of all Polish communities abroad in the interest of Poland and its government. WWII led to accelerated assimilation as Polish Americans joined the US military and increased their social mobility after the war; the strong lobby for Polish causes, the Polish American Congress, was formed in 1944.

There were also important changes in Poland in the inter-war years, as the country strove to overcome the legacy of partition. With a slow but steady economic revival came sweeping reforms in education, radicalization of

the rural population, growth of an industrial proletariat, and intense intellectual and cultural growth. There was also a change in the nature of the Polish intelligentsia (inteligencja) which, by the end of the interwar period, included not only the déclassé fraction of the landed nobility, but also urban professionals, government employees, teachers, journalists, writers, artists, and the higher ranks of the military. The author details how, during World War II, this class of Poles was singled out for annihilation by both the Germans and Soviets; many of the survivors found themselves outside of Polish territories at the end of the war, in West Europe, Africa, the Middle East.

The numbers of the Polish displaced persons overall are staggering: 1.9 million citizens of prewar Poland in Germany in May 1945; 700,000 in the USSR. Ninety percent of these were slave labor in the Third Reich. Particularly inspiring, however, was how, wherever Poles found themselves, they worked to establish communities with cultural and political institutions, including book publishing (an amazing accomplishment, in this reader's opinion!). The account of life in the DP camps was especially distressing, from the lack of food to the continued victimization of Poles in the camps not only by German citizens but also by American soldiers and the United Nations Relief and Rehabilitation Administrations, which ran the camps.

Yalta and the West's abandonment of Poland to the Soviet sphere exacerbated the problem, of course, as many refused to return to a Poland under communist control. These "unrepatriables" amounted to over 400,000 Poles who were then resettled in 48 countries. These emigrants saw themselves as political refugees and were determined to carry on a revived exile mission in their host countries, including the United States.

Far from this being a dry history or complete emotional downer, however, the author keeps the reader interested by offering fascinating accounts of, among others: the 2<sup>nd</sup> Corps in Italy; the Skamandrites; the so-called Wyrwa Affair and the Korean War; international politics (the onset of the Cold War and the machinations of the communist government in Poland to counter the claims of the exiles make especially interesting reading); disagreements between the Polish government-in-exile in London and the large and much more potentially influential Polish-American lobbying groups; the differences between the exile community in Great Britain and that in the US; the Democrats and Republicans courting the Polish American vote in the early 1950s (when this reader was but a wee one in Detroit). The author has mastered a veritable "alphabet soup" of abbreviations and acronyms: the ACRPDP of PAC, PIC, ACRPI, NCWC, and the list

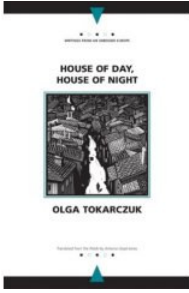
goes on. She also presents the history of the Displaced Persons Act signed by President Truman in 1948 and amended several years later to allow more Poles to enter the US.

The author's discussion of the arrival of this group of émigrés to the US and the mobilization efforts by the Polish American community on their behalf is both inspiring and shameful, depending on the examples chosen to illustrate examples of either sincere attempts to assist or the opposite, to exploit, which could be as true of some of the new arrivals as it was of "Old Polonia." The author does not place blame as much as she explains the issues resulting in conflict were simply a matter of misunderstanding and unrealistic expectations on both sides. Old Polonia lacked the knowledge of Poland in the interwar years (the example of an elderly Polish American proudly showing her indoor bathroom to her newly-arrived young émigré nephew comes to mind), while some elements of the Nowa Emigracja looked down on the plebeian roots of American culture and expected to take over leadership positions in Pol-Am organizations by virtue of their high culture. There is a fascinating discussion of the Polish language issue, which called to mind to this reader similar discussions with Polish language instructors in Detroit in the 1970s. The book is replete with first-hand accounts and examples derived from a close examination of primary source material, mainly the Polish American press, letters, and interviews (the book is intensely footnoted and documented).

The final chapter is especially noteworthy, examining in more detail the pivotal year of 1956 (Gomulka replacing Bierut in Poland and the latter's suspect death), the "thaw," Poznan in June, the Polish October, Hungary) and the accompanying discussion in the Polish community in America. The recognition of anticommunist trends in Poland allowed the émigrés to feel, perhaps for the first time since the end of the war, closer to their compatriots behind the Iron Curtain, but also questioned the relevance of the Polish government-in-exile in London (the workers in Poznan called for bread and justice, not for the return of the London government!). The author presents in detail several articles appearing in the Polonia press in the US and West Europe (including *Kultura*) challenging the exile mission as it was then defined, requiring ultimately its renegotiation between Old Polonia and Nowa Emigracja. And finally the Epilogue brings the story full circle, into Solidarity and now free Poland, which still, according to some historians, including Piotr Wandycz, needs the "Emigracja" and its exile mission. All in all, a most fascinating read and an excellent addition to a personal library.

*Danuta Boczar*

*House of Day, House of Night* by Olga Tokarczuk; translated from the Polish by Antonia Lloyd-Jones. Northwestern University Press, Evanston, Illinois.



What an unusual book! Simple style, easy read, yet full of strikingly fresh but accurate truths about the way each of us thinks, feels, dreams and reacts. A trained psychologist, Olga Tokarczuk knows something about human nature; it is never black-and-white and clear, but confusing,

full of quirks, embarrassing secrets, and shameful dreams. We are none of us strictly male or female, Christian or pagan, Pole, German, Czech, or Ukrainian, sensible citizen or crazy artist, dependable wife or husband or passionate and violent lover. Unpredictable, each of us is capable of turning into any one of those.

Tokarczuk lives in Silesia, and her background may include some former Polish citizens, transferred there from the eastern areas Poland lost to the Soviets after WWII. And, part of her legacy may be that of the German culture, driven away, but not totally absent, from the southwestern region of the country that for centuries was a part of Germany.

Now in her early forties, she lived through communism, and her stories allude sometimes to that not so distant time when "life was beautiful... It was enough not to see too much..." Tokarczuk has a wicked sense of humor. Her realism is never straightforward. A good example is her detailed study of large varieties of mushrooms that grow in the Sudetenland. She pokes fun at the recent rage in feminist novels for inserting kitchen recipes into the narrative. Hers are for poisonous mushrooms, of course. Occasionally she introduces a hilarious account of an incident like that of a death at Christmas time on the Polish-Czech border. Two Polish border guards, cold, tired, and eager to make it home for the holiday, come upon a corpse and, realizing how much paperwork a report would require, grab the body, one by the legs, the other by the arms, and deposit it over the border. When a Czech patrol finds the dead man there later, the Czechs exchange a quick glance, and swing it over to the Polish side.

This is about as realistic as Tokarczuk gets. You can never be quite sure as you read, if a scene depicts reality or a dream. She's been referred to as a "mythographer." Her fantastic stories are often drawn from local legends and fairy tales. In *House of Day* the narrative evolves around a medieval saint of the region whose young biographer's life the author interweaves with her contempo-

rary characters in a most surprising, even shocking, way. Thus she makes us aware of an irrational sphere in the human psyche, as well as our spiritual needs: fascination with the mystery of life, urge to decipher the sense of the world, and find our identity, our place in it.

The translator has done a remarkable job, considering the difficulties. Having done translation work for some time now, I was surprised to find that some phrases, full paragraphs, or even pages of the original were omitted in the book's English version. At times, the original expression appears flattened in English. Tokarczuk has a gift for an unusual turn of phrase, which may be impossible to convey in another language. And so, e.g., "bolał sam siebie;" becomes "he was in severe pain." Or, when a Pole counts her tableware, saying "dwadzieścia cztery razy wszystko," Lloyd-Jones renders it rather prosaically as "twenty four place settings," etc. Occasionally, the translation misrepresents the meaning of the Polish original; for example, when the author has her raspberry bushes pulled out by the roots, the translator makes them picked clean of berries. When a Polish expression presents too much of a challenge, e.g. "Łąka porośnięta trawą," the translator simply skips it. In this case the text does not suffer. At times, however, crucial features of the Polish writer's opus are disregarded. When, for example, the author searches for a feminine equivalent of the word "mędrzec," a wise old man, it indicates both her interest in the ways society views old women, as well as her preoccupation with language, no minor issues both. Antonia Lloyd-Jones understandably has a problem with the word "mądrala," used sarcastically by a male in the novel, but is leaving the word untranslated a solution? (Would something like "smartress" be too much?). If religion did not figure prominently in *House of Day, House of Night*, leaving out a dreamlike image like crucified mushrooms, a delicate suggestion of the spiritual element in nature, could be considered criminal.

Oh, but those mushrooms. Even when treated literally by the author, they give you a headache. For what is a poor translator to do, when the English language does not recognize their European varieties? And anyway, who in the West would even touch a forest mushroom? Antonia Lloyd-Jones decides to use mushrooms' Latin names, which considerably reduces the novel's homelike flavor.

An East European can appreciate a joke that sometimes results from a translation by a Westerner with no experience of the local situation. For example, Lloyd-Jones translates "wyłączyli prąd" (electricity's been cut off) as "we logged off."

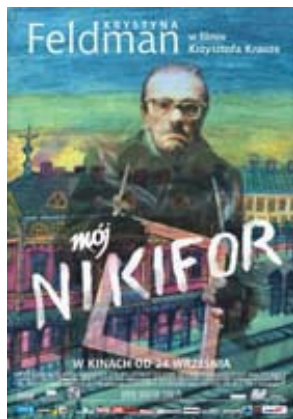


And yet, apparently, there is more than one way to skin a cat. Antonia Lloyd-Jones has done a terrific job for Olga Tokarczuk. Her English text reads very well, and the poetry has not been lost in translation. The translator proves

it by introducing a warning not to try those mushroom recipes at home.

*Maya Peretz*

## Kino Stare i Nowe: *Mój Nikifor*



*Mój Nikifor* przypomina mi sushi. Wiem, że to nietypowe porównywać film z jedzeniem. Chodzi mi jednak o to, że w obu przypadkach, aby w pełni docenić walory, należy przestawić nasze zmysły na subtelniejszy poziom odbioru. Reżyser Krzysztof Krauze, podobnie jak szef restauracji japońskiej, nie używa zbędnych przypraw. Tym, którzy rozsmakowali się w fabułach opowiedzianych od A

do Z, łatwo wpadających w ucho melodiach i happy endach, proponuję inne menu. Reszcie zaś zalecam chwilowe zwolnienie, oderwanie się od horrorów z pierwszych stron gazet i obejrzenie jednego z najlepszych filmów w historii polskiego kina.

Nikifor był bezimiennym, niepiśmiennym włóczęgą, nieślubnym łemkowskim dzieckiem pogardzanym przez społeczeństwo Krynicy. Miał wadę wymowy, gruźlicę, kulał, był brudny i pomyłony. Sam miał o sobie inne zdanie. Wbrew wszystkiemu i wszystkim codziennie rano wędrował wzdłuż deptaka, rozstawiał swój warsztat, malował, a potem sprzedawał obrazki kuracjuszom. Całe swoje życie poświęcił sztuce. Malował na czym się da – na bloku rysunkowym, kawałkach plakatów, pudełkach. Malował bez przerwy, bez szkiców, jednym pociągnięciem. Gdy brakowało mu wody, akwarele rozrabiał śliną. Był niezwykle pracowity – stworzył około 40 tysięcy obrazów. Podpisywał się Nikifor – Artysta. Nie widział śladu ironii, gdy przezywano go Matejko. I miał rację. Nikifor Krynicki został zaliczony do grona najwybitniejszych malarzy naiwnych świata.

*Mój Nikifor* jest opowieścią o ostatnich ośmiu latach życia artysty. Pewnego wiosennego ranka uśmiechnięty Nikifor wszedł do pracowni malarza Mariana Włosińskiego, rozłożył swoje przybory i oświadczył: Tu będzie malowała. I tak już zostali razem. Historia znajomości, a potem niezwyklej przyjaźni stanowi główny wątek filmu. Podziwiam reżysera za opowiedzenie tej historii bez wpadania w kicz. Styl przypomina mi *Gosford Park*, gdzie najważniejsze fakty pozostają na drugim planie. Krauze też nie mówi wprost o momencie przełomu w życiu Włosińskiego, o decyzji poświęcenia

życia swojego i rodziny dziwakowi. To się po prostu samo stało - tak jak wiele rzeczy w naszych życiach.

Krzysztof Krauze wraz z żoną Joanną Kos stworzyli kilka scenariuszy. Temat ostatnich lat życia Nikifora, jego spotkania z Włosińskim, wystawy w Zachęcie, walki ze śmiertelną chorobą fascynował ich przez kilkanaście lat. Tłem do tej historii są przepiękne zdjęcia. Operator Krzysztof Ptak jest współtwórcą wielu polskich filmów (m.in. *Pornografia*, *Edi*, *Panna Nikt*) i zdobywcą prestiżowych nagród. Delikatna muzyka Bartłomieja Gliniaka stanowi dopełnienie obrazu. Do tego świetne kostiumy i scenografia, które przenoszą nas w lata 60-te.

Podobno znawcy sushi zawsze zostawiają najlepszy kawałek na koniec. Zrobiłam to samo. Absolutnym fenomenem filmu jest aktorski wyczyn odtwórczyni pierwszoplanowej roli kobiecej. Historia jest dziwna, ta recenzja również, może więc już nie zaskoczy Państwa zbytnio to, że Nikifora zagrała kobieta. Krystyna Feldman to mistrzyni ról drugoplanowych. W swoim dorobku filmowym ma ponad 60 filmów. Gdy Krauze zaproponował jej tę rolę, jak sama opowiada w wywiadzie, zamurowało ją. Kiedy Włosiński, który do 2004 (do swojej śmierci) mieszkał w Krynicy, zobaczył ucharakteryzowaną aktorkę, objął ją i powiedział: Nikifor. Feldman jest po prostu genialna. W wieku 84 lat zagrała rolę swojego życia (choć nigdy nie wiadomo) i teraz zajmuje się zgarnianiem kolejnych nagród w Polsce i za granicą.

*Mój Nikifor* jest wybitnym filmem. To opowieść o życiu, o prawie do inności, o trudnych wyborach. To historia emanująca bezpretensjonalnym dobrem i pięknem. Namawiam do spokojnego obejrzenia filmu i zastanowienia się nad tym, jaki dziwny jest ten świat.

Dla zainteresowanych polecam stronę internetową filmu <http://www.nikifor.com.pl>. Kuracjusze Krynicy niech nie zapomną odwiedzić muzeum Nikifora tuż przy Starym Domu Zdrojowym (<http://www.krynica.pl/?id=muzeum>). Zaś turyści odwiedzający Paryż, Berlin, czy Nowy Jork niech śmiało szukają jego obrazów w słynnych galeriach.

*Mój Nikifor*, BEST FILM, 2004; reżyseria: K. Krauze, scenariusz: K. Krauze, J. Kos, zdjęcia: K. Ptak, montaż: K. Szpetmański, scenografia: M. Dipont, A. Wunderlich, kostiumy: D. Roqueplo, charakteryzacja: M. Dziewul-

ska, dźwięk: N. Wołk – Łaniewski, obsada: K. Feldman, R. Gancarczyk, L. Malec i inni. Nagrody: Karlove Vary 2005 (najlepszy film, reżyseria i główna rola kobieca), Ceremonia Polskich Nagród Filmowych Orły 2005 (najlepsza główna rola kobieca, montaż, zdjęcia, scenografia i dźwięk), Festiwal Polskich Filmów Fabularnych

w Gdyni 2004 (najlepsza główna rola kobieca, kostiumy i montaż).

*Anna Firsowicz*

## Snobizmy literackie: O pisaniu, wolności i księgarniach

W *Czarodziejskiej Górze* Tomasz Mann napisał, że choroba daje wolność. Tomasz Łubieński natomiast w wywiadzie, jakiego udzielił Barbarze Łopieńskiej powiedział, że pisarstwo jest dla niego prawdziwym wyzwoleniem, i że dopiero zastanawiając się nad najlepszą formą zdania i sposobem przekazania myśli czuje się naprawdę wolny. Sądząc z zawartości współczesnych aptek i księgarni ludzie zdają się raczej szukać wolności w pisarstwie niż w chorobie zażywając coraz więcej witamin i leków homeopatycznych oraz pisząc coraz więcej książek, esejów, reportaży i wspomnień. Przyczyniła się do tego zapewne powszechna edukacja zwiększająca liczbę piszących, czytających, leczących i leczonych, a także techniki drukarskie i marketingowe pozwalające na znacznie tańszą produkcję i sprzedaż książek.

Skutkiem powyższych zjawisk zawartość współczesnych księgarni jest prawdziwie imponująca, a kupowanie książek nabrało zupełnie nowych cech. Dawniej za ladą księgarni stali zwykle pan lub pani w okularach, którzy kompetentnie mogli polecić coś, co warto było przeczytać. W smutnej rzeczywistości Polski lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych nie było to zresztą trudne, gdyż półki księgarni, jak wszystkich zresztą sklepów w tym czasie, bywały raczej puste. Miało to zresztą w sobie niejaki romantyzm – pamiętam, że po *Słownik mitów i tradycji kultury* Kopalińskiego, który bardzo chciałam podarować komuś pod choinkę, stałam w kolejce pod

warszawskim salonem PIW już od szóstej rano. Radość obdarowanej osoby nie miała granic, gdyż present był prawdziwie wspaniały. Sama uszczęśliwiona zostałam przez „Mikołaja” równie hojnie książką Joanny Chmielewskiej zakupioną za tzw. „ciężkie pieniądze” od handlarza na słynnym bazarze Różyckiego.

Dziś książki w Polsce wydawane są przepięknie, powszechnie dostępne, a nad ich kupnem można się długo zastanawiać siedząc wygodnie w fotelu i popijając kawę. Kolekcjonerzy gromadzić mogą estetycznie wydane serie, poligłoci porównywać tłumaczenia ulubionych pozycji na dowolne języki, a koneserzy sięgać po najbardziej wyrafinowane pozycje poezji i literatury światowej. Polityczne i gospodarcze otwarcie się Polski sprawiło, że nawet w supermarketach niewielkich miasteczek dostać można tłumaczenia najnowszych bestsellerów literatury światowej, słowniki angielskie, niemieckie i francuskie, mapy Europy i atlasy świata. Jedyne może, co nadal różni polskie księgarnie od ich amerykańskich czy zachodnioeuropejskich odpowiedników to koty, które spotkać można czasami przeciągające się leniwie na półkach lub drzemiące leniwie w plamie słońca na stercie świeżo ułożonych książek. Najlepiej wspominać tego z księgarni Leksykon na Nowym Świecie, gdyż wydaje się lubić nie tylko książki, ale także ich czytelników, którym wyrozumiale daje się głaskać.

*Iza Rutkowska*

## Z BIBLIOTEKI

### Były premier w Bibliotece

16 czerwca 2005 odwiedził naszą Bibliotekę przebywający czasowo w Stanach Zjednoczonych były premier Polski Leszek Miller z małżonką. Państwo



Miller byli wyraźnie zaskoczeni działalnością tego typu polonijnej placówki kulturalnej i do tego funkcjonującej wyłącznie dzięki pracy społecznej niewielkiego grona entuzjastów. Z uwagą wysłuchali

informacji o okolicznościach powstania i historii Biblioteki, zapisali sobie adres naszej witryny internetowej, wyrazili podziw dla rozmiaru księgozbioru oraz kolekcji DVD i życzyli dalszej owocnej działalności.

### Skrzynka do zwrotu książek

Wychodząc naprzeciw postulatam Czytelników zainstalowaliśmy przed drzwiami Biblioteki skrzynkę do zwrotu książek, kaset video i płyt DVD. Dzięki temu pożyczone książki i filmy można zwracać również poza godzinami funkcjonowania Biblioteki.